

Çocuk Yüzü

– baba özcan · 27 Haziran 2012

bir çocuk yüzü masumluğuyla bakarken hayata
güzel bir gün diyerek yürümeye başladım İstanbul'un
şekilsiz ve eğri büğrü sokaklarında,
aklımda hep sen varsın ..
umut da var ama hepsinin yeri ayrı tabi ki...
ne zaman biter bugün acaba.
şöyle usuldan işten bir kurtulsam da akşam etsem ..
kendimi bulsam hani diyorum..
mahalleye kendimi bir atsam.
arkadaşlarımla buluşup bir iki tek atıp..
sohbetle güzel bir günü bitirsem yarına eyvallah diyerek.
ne zaman bitecek bu ömrüm diye
kaç defa kendime sordum..
ama cevap bulamadım ya
belkide ondan diyorum böyle
ısrarlı ısrarlı yaşama dört elle sarılmam..
manasız hayatın içinde
bir figüran olduk gitti işte..
zaman beni haklı çıkaracak biliyorum.
ama ne kadar çaresizim ki ,
kendi kaderimi bile ben çizemiyorum..
ama ne kadar çaresizim ki,
bir dakika sonra seni aklımdan çıkarıp
yalan ile gerçek arasında kalan
bir zavallı insan olabiliyorum..

baba özcan